2 Melekim 1

1 OWלוי ויהי אחרי מות אחאב ופשע מואב בישראל׃ 2 ואחזיהו נפל בעד העליה אשר בשמרון
וחלה וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו דרשו בעלזבוב אלהי עקרון אם אחיה מן המחלה הזאת׃
3 ומלאך יהוה דבר אל־אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך־שמרון ודברת אליהם הלוא
מאין אלהים בישראל אתם הולכים לדרוש בבעלזבוב אלהי עקרון׃ 4 ועתה כה אמר יהוה המטה
אשר עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות תמות וילך אליה׃ 5 וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם
מדוע שבתם׃ 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל־המלך אשר שלחכם
ודברתם אליו כה אמר יהוה הלוא מאין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעלזבוב אלהי עקרון
על־כן המטה אשר עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות תמות׃ 7 ויאמר אליהם מה־משפט האיש
אשר עלה לקראתכם ויגד־לכם את־הדברים האלה׃ 8 ויענו אתו איש בעל־שער והגרת־עור
מתניו ויאמר אליהו התשבי הוא׃ 9 וישלח אליו שר־חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב
בראש־הגבעה ויען ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד׃ 10 ויען אליהם אליהו אם־איש
אלהים אני תרד־אש מן־השמים ותאכל אתך ואת חמשיך׃ 11 ותרד־אש מן־השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו׃ 12 ויען אליהם אליהו אם־איש אלהים אני תרד־אש מן־השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך׃ 13 ויעמד־עוד שר־חמשים וחמשיו ויעל ויבא ויכרע לברכיו לנגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים יקר־נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך׃
14 הנה־ירדה אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי־החמשים הראשנים ועתה יקר־נא נפשי בעיניך׃
15 ויאמר מלאך־יהוה אל־אליה רד אתו אל־תירא מפניו ויקם וירד אתו אל־המלך׃ 16 ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען אשר־שלחת מלאכים לדרוש בבעל־זבוב אלהי עקרון הלוא מאין אלהים
בישראל לדרוש בדברו על־כן המטה אשר עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות תמות׃ 17 וימת כדבר
יהוה אשר־דבר אליהו ויחלף יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן־יהושפט מלך יהודה׃
18 יתר דברי אליהו אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃

2 Melekim 2

1 ויהי בהעלות יהוה את־אליה בסערה השמים׃ 2 ואליהו הלך מגלגל׃ 3 ואלישע׃ ויאמר אליהו
אל־אלישע שב־נא פה כי־יהוה שלחני עד־בית־אל׃ ויאמר אלישע חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך
ויבאו בית־אל׃ 4 ויצאו בני־הנביאים אשר בבית־אל אל־אלישע׃ ויאמר אליו הידע אתה כי־היום
יהוה לקח את־אדני מעל־ראשך׃ ויאמר גם־אני ידעתי השתקו׃ 5 ויאמר אליו אליהו שב־נא פה
כי־יהוה שלחני׃ ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך׃ ויבאו שניהם׃ 6 ויאמר אליו אליהו שב־נא
פה כי־יהוה שלחני׃ ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך׃ ויבאו שניהם׃ 7 וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו׃ ושניהם עמדו מנגד׃ והם עמדו על־הירדן׃ 8 ואליהו לקח את־מעילו ויגלם
ויכה את־המים׃ ונחצו הלם׃ ויעברו שניהם׃ 9 והיה כעבר׃ ואליהו אמר׃ אל־אלישע׃ בקש מה
אעשה לך׃ בטרם אלקח׃ מעמך׃ ויאמר אלישע׃ יהי־נא׃ פי־שנים׃ ברוחך׃ אלי׃ 10 ויאמר׃
הקשית׃ לשאול׃ אם־תראני׃ לקוח׃ מאתך׃ יהי־לך׃ כן׃ ואם־לא׃ לא׃ יהיה׃ 11 והיה׃
הלך׃ הלוך׃ ודבר׃ בדרך׃ והנה׃ רכב־אש׃ ופרשי אש׃ ויפרידו׃ בין׃ שניהם׃ ויעל׃ אליהו׃
בסערה׃ השמים׃ 12 ואלישע׃ רואה׃ ומלא׃ צעק׃ אבי׃ אבי׃ רכב׃ ישראל׃ ופרשיו׃ ולא׃
ראהו׃ עוד׃ ויחזק׃ בבגדיו׃ ויקרע׃ אתם׃ לשנים׃ קרעים׃ 13 וירם׃ את־אדרת׃ אליהו׃
אשר׃ נפלה׃ מעליו׃ וישב׃ ויעמד׃ על־שפת׃ הירדן׃ 14 ויקח׃ את־אדרת׃ אליהו׃ אשר׃
נפלה׃ מעליו׃ ויכה׃ את־המים׃ ויאמר׃ איה׃ אליהו׃ אלהי׃ אף׃ הוא׃ ויכו׃ את־המים׃
ויחצו׃ הלם׃ ויעבר׃ אלישע׃ 15 וראו׃ בני־הנביאים׃ אשר׃ מול׃ ירחו׃ ויאמרו׃ נחה׃
רוח׃ אליהו׃ על׃ אלישע׃ ויבאו׃ לקראתו׃ וישתחו׃ לו׃ ארצה׃ 16 ויאמרו׃ אליו׃
הנה־נא׃ יש׃ עם־עבדיך׃ חמשים׃ איש׃ בני־חיל׃ ילכו׃ נא׃ ויבקשו׃ את־אדניך׃ פן׃
ישאהו׃ רוח׃ יהוה׃ והשליכהו׃ אל־אחד׃ מן־ההרים׃ ואל־אחד׃ מן־הגבעות׃ ויאמר׃ אל־תשלחו׃
17 ויפצר׃ בו׃ עד־בוש׃ ויאמר׃ שלחו׃ וישלחו׃ חמשים׃ איש׃ ויבקשו׃ שלשת׃ הימים׃ ולא׃
מצאוהו׃ 18 ויבא׃ אליו׃ והוא׃ יושב׃ בירחו׃ ויאמר׃ אליהם׃ הלוא׃ אמרתי׃ אליכם׃ לא׃
תלכו׃

2 Melekim 3

1 ויהי אחאב אל־יהושפט מלך־יהודה ויהי־שם
מלך־ישראל שנים שמנה עשרה׃ 2 ויעשה הרע
בעיני יהוה רק לא כדרך אביו ואמו׃ 3 ויסר
מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ 4 ומישע מלך־מואב
היה נקד וישלם אל־מלך־ישראל מאה אלף כרים
ומאה אלף איל צמר׃ 5 והי כמות אחאב מלך־
ישראל ויפשע מלך־מואב בי׃ 6 ויצא המלך
יהורם ביום ההוא מן־שמרון ויפקד את־כל־
ישראל׃ 7 וילך ויקרא אל־יהושפט מלך־יהודה
לאמר מלך־מואב פשע בי הלך אתי אל־מואב
למלחמה ויאמר עלה אעלה כמוני כמו־עמי
כמו־סוסי׃ 8 ויאמר אי־זה דרך נעלה ויאמר
דרך מדבר אדום׃ 9 וילך מלך־ישראל ומלך־
יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים
ולא־היה מים לחנה ולבהמה אשר־לרגליהם׃
10 ויאמר מלך־ישראל אי כי־קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב׃ 11 ויאמר
יהושפט האין־פה נביא ליהוה ונדרשה את־יהוה
מאיש אחד מעבדי מלך־ישראל ויען אחד מעבדי
מלך־ישראל ויאמר הנה־פה אלישע בן־שפט
אשר־יצק מים על־ידי אליהו׃ 12 ויאמר יהושפט
דבר־יהוה אתו וירד אליו מלך־ישראל ויהושפט
מלך־יהודה׃ 13 ויאמר אליהו אל־מלך־ישראל
מה־לי ולך לך אל־נביאי אביך ואל־נביאי
אמך ויאמרו לו מלך־ישראל כי־קרא יהוה
לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב׃
14 ויאמר אליהו חי־יהוה צבאות אשר עמדתי
לפניו אם־לולי פני יהושפט מלך־יהודה
אנכי נשא אתך ואם־אביט אליך׃ 15 ועתה
קחו־לי מנגן והי כנגן המנגן ותהי עליו יד־
יהוה׃ 16 ויאמר כה אמר יהוה עשו הגדיל
הזה גדלים׃ 17 כי־כה אמר יהוה לא תראו
רוח ולא־תראו גשם והגדיל הזה מלא־מים
והשקיתם אתם אתן־בעיר׃ 18 וקל בעיני יהוה
הוא ונתן את־מואב בידכם׃ 19 והכיתם כל־
עיר מבצר וכל־עיר נבחרת תכרתו כל־עצי
טוב ואת־כל־מעינות המים תסתמו וכל־חלקת
הטוב תכאיבו׃ 20 והי בבקר כעלות המנחה
והנה־באו מים דרך אדום׃ 21 וכל־מואב שמעו
כי־עלו המלכים להלחם עליהם׃ 22 ויקמו
בבקר ויזרחו השמש על־המים׃ 23 ויראו
מואב מנגד את־המים אדמים כדם׃ 24 ויאמרו
דם־זה חרבות נכו המלכים ואיש־את־רעהו
יכו ועתה מואב לשלל׃ 25 והרסו את־הערים
ואיש חלקת הטוב ישליכו איש־אבניו ומלאו
אתה ואת־כל־מעינות המים יסתמו וכל־עצי
הטוב יכרתו עד־הרפה את־קיר־חרשת׃
ויסבו הקלעים׃

כל ויהי בשנת שתים עשרה לאחז בן אלה מלך ישראל ויהי בן שלשים
ושבע שנה לעזיה מלך יהודה מלך מנחם בן יבדי שמרון שלשים
שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל ויעל פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם
לפול אלף ככר כסף בעבור היות ידו עמו לחזק המלכות בידו
ויוצא מנחם את הכסף מאת כל גבורי החיל לתת למלך אשור
חמשים שקל כסף לאיש אחד ויסב מלך אשור בחצי הארץ ולא
עמד שם בארץ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל בשנת חמשים שנה לעזיה
מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם שמרון שנתים ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מחטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ויקשר
עליו פקח בן רמליהו שר חמשים איש מגלעד ויכהו בשמרון
בארמון בית המלך עם ארגב ואריה ועמו חמשים איש מן הגלעדים
ויהרגהו וימלך תחתיו ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל בשנת שתים עשרה
לעזיה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו שמרון עשרים שנה ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מחטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך
אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת יניעה ואת קדש
ואת חצור ואת הגלעד ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגל אותם
אשורה בשנת עשרים לעזיה בן אלה מלך יהודה הכה הושע בן
אלה את פקח בן רמליהו ויקשר עליו ויכהו ויהי בשנת שתים
לפקח בן רמליהו מלך ישראל ויתר דברי הושע אשר עשה הנם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל בשנת שלשים לעזיה
בן אלה מלך יהודה מלך יותם בן עזיה מלך יהודה בן עשרים
וחמש שנה מלך בן עשרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו
ירושה בת צדוק ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה
אביו רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות
הוא בנה את עליון בית יהוה ויתר דברי יותם וכל אשר עשה
הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה בימים ההם
החל יהוה לשלח בארם את רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו
שלח ביהודה ויבאו ארם פלשתים ויכו בנגב יהודה ויירשו
את בית שאן ואת תענך ואת יבלעם ואת מגדו ואת כל מגרש
ויגלו אל אשור ויהי בשנת שתים עשרה לאחז בן אלה מלך
יהודה מלך הושע בן אלה מלך ישראל בירושלים ושם אמו
אבי בת זכריה ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד
אביו לא הסיר מן הבמות אז יחל יהוה בהשמיד בארץ את
רצון מלך ארם ואת פקח בן רמליהו ויבא אל ארם דמשק
ויכה אותה ויגלה אותה קרה ואת רצון המית ויהי בשנת
עשרים לאחז בן אלה מלך יהודה מלך הושע בן אלה בן
רמליהו בבית אל ויתר דברי אחז אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה בשנת שתים עשרה לפקח
בן רמליהו מלך ישראל מלך אחז בן יותם מלך יהודה בן
עשרים וחמש שנה מלך בן עשרים וחמש שנה מלך בירושלים
ושם אמו יחוקה בת זכריה ויעש הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה אביו לא סר מן הבמות זבחים ומקטרים בבמות
הוא בנה את מזבח יהוה ויתר דברי אחז אשר עשה הנם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה בימים ההם
הקריב אחז מן הבקר אשר לפני יהוה ויתן אל פני המזבח
מן הבית מן הבית מן המזבח ויצו המלך אחז לאמר על
המזבח הגדול הקטר את עולת הבקר ואת מנחת הערב ואת
עולת המלך ואת מנחתו ואת עולת כל עם הארץ ומנחתם
ואת נסכיהם כל דם עולה וכל דם זבח עליו יזרק ואת
המזבח הנחשת אבקש לדרוש בו ויעש אחז הכהן ככל אשר
צוה המלך אחז ויחלף המלך אחז את מסגרות המכנות
ויסר מעליהם את הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת
אשר תחתיו ויתן אותו על רצפת אבן ואת מוצא המלוכה
הסב בבית יהוה מפני מלך אשור ויתר דברי אחז אשר
עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ויישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר ירושלים
וימלך חזקיה בנו תחתיו בשנת שתים עשרה לאחז מלך
יהודה מלך הושע בן אלה מלך ישראל בסמריה ויעש הרע
בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו עלה
עליו שלמנאסר מלך אשור ויהי לו עבד ויתן לו מנחה
ויעצר מלך אשור בהושע כי שלח מלאכים אל סו מלך
מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כאשר עשה שנה בשנה
ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר אליה שלש
שנים בשנת תשע להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל
את ישראל אל אשור ויושב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי כי חטאו לבני ישראל אשר העלם מארץ מצרים
מתחת יד פרעה מלך מצרים ויירא אל אלהים אחרים
ויבאו בחקות הגוים אשר הורישם מפני בני ישראל
ובחקות מלכי ישראל אשר עשו ויעשו בני ישראל דברים
לא כן אל יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
מן מגדל נצר עד עיר מבצר ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן ויקטרו שם בכל
במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים
רעים להכעיס את יהוה ויעבדו את הגלולים אשר אמר
יהוה אליהם לא תעשו את הדבר הזה ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל חוזה כל חוזה לאמר שובו מדרכיכם
הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את
אבתיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ולא
שמעו ויקשו את ערפם כערף אבתם אשר לא האמינו
ביהוה אלהיהם ויגעלו את חקותיו ואת בריתו אשר כרת
את אבתם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי הבל
ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה יהוה
אותם לבלתי עשות כהם ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם
ויעשו להם מסכה עגלים שתים ויעשו אשרה והשתחוו
לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל ויעבירו את בניהם
ובנותיהם באש ויקסמו קסמים ויתרפאו ויתמכרו לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו ויתאנף יהוה מאד בישראל
ויסר מעל פניו לבלתי השאר שבט יהודה לבדו גם יהודה
לא שמר את מצות יהוה אלהיהם כי הלכו בחקות ישראל
אשר עשו ויתעב יהוה את כל זרע ישראל ויענם ביד
בזזים עד אשר השליכם מעל פניו כי קרע ישראל מעל
בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם מאחרי
יהוה והחטיאם חטאה גדלה ויתהלכו בני ישראל בכל
חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו עד אשר הסיר יהוה את
ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים
ויגל ישראל מעל אדמתו אל אשור עד היום הזה ויביא
מלך אשור מבבל וכותה ועוא וחמת וספרוים ויושב
בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו
בעריה והי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח
יהוה בם את הארי ויהרגו מהם ויאמרו לאמר מלך אשור
לאמר הגלו משם כהן אחד מן הכהנים אשר הגליתם
משם וילך וישב בבית אל והוא יורם אתם את משפט
אלהי הארץ ויעשו איש אלהיו ויתנו בבית הבמות אשר
עשו אנשי שמרון איש אלהיו בעריהם אשר הם יושבים
שם ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את
נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא והעוים עשו את נבחז
ואת תרתק והספרוים שרפים בנם באש לאדרמלך וענמלך
אלהי ספרוים ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה
ויעל בתוכם את אלהיהם אשר לקחו מגלות אדם ויעבדו
את יהוה ומן הכל אשר הגלו אותם מתוכם ויעבדו את
אלהיהם כמשפט הגוי אשר היו שם ביום הזה הם עשים
כמשפטם הראשון לא יראו את יהוה ולא יעשו כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב
אשר שם שמו ישראל ויכרת עמם ברית ויצו אתם לאמר
לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום
ולא תזבחו להם כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ
מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו
ולו תזבחו ואת החקים ואת המשפט ואת התורה ואת
המצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא תיראו
אלהים אחרים ולא תשכחו את הברית אשר כרתי עמכם
ולא תיראו אלהים אחרים כי אם את יהוה אלהיכם
ואת מזבחו תשתחוו ולו תזבחו ולא תוסיפו לעשות
כמשפטם הראשון אשר היו עשים לא יראו את יהוה
ולא יעשו כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה
יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל ולא שמעו
כמשפטם הראשון אשר היו עשים יראו את יהוה ואת
אלהיהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו
אבתם עשים עד היום הזה

2 Melekim 4

1 אשת איש מן הנשים אל אלישע לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנה בא הנשה
לקחת לו לי לעבדים 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך
הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית
כי אם אסוך שמן 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן חוץ
מאת כל שכנך כלים ריקים אל תמעטי 4 ובאת ונסגת
הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל כל הכלים האלה
והמלא תסיעי 5 ותלך מעמו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה הם מגישים אליה והיא מיצקת 6 ויהי כמלאות
הכלים ותאמר אל בנה הגישה לי עוד כלי ויעמד השמן
7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן
ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתר השמן 8 ויהי
היום ויעבר אלישע שונמה אשר שם אשה גדולה ותחזיקהו
לאכל לחם ויהי מדי עברו ויסר שמה לאכל לחם 9 ותאמר
אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עלינו תמיד 10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם
מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה
11 ויהי יום אחד ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב
שם 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא
לה ותעמד לפניו 13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה
חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר
לך אם לדבר למלך אם לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי
יושבת 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אמנם אין
לבן ואישה זקנה 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
בפתח הבית 16 ויאמר אליה לעת חיה אתה חבקת בן
ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך 17 ותהר
האשה ותלד בן לעת חיה כאשר דבר אליה אלישע 18 ויגדל
הילד ויהי יום אחד ויצא אל אביו אל הקצרים 19 ויאמר
אל אביו ראשי ראשי ויאמר לנער שאהו אל אמו 20 ויקחהו
ויבא אל אמו ויישב על ברכיה עד הצהרים וימת 21 ותעל
ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא
22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחת מן הנערים
ואחת מן האתנות וארצה עד איש האלהים ואשובה
23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת
ותאמר שלום 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהגי
ולכי אל תעצר לי רכבי כי אם אמרתי אליך 25 ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אתה מרחוק ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית
הלז 26 רוצי נא לקראתה ואמרת אליה השלום לך
השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום 27 ותבא אל
איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי לדחפה
ויאמר איש האלהים הרפה לה כי מרת נפשה בה והיא
הסתירה ממני יהוה ולא הגיד לי 28 ותאמר הלו אדני
הלו שאלתי מאת אדני לא הפתיתי אותי 29 ויאמר אל
גחזי חגר מתניך וקח מקלי בידך לך אם תמצא איש לא
תברכנו ואם יברכך איש לא תענה אותו ושם מקלי על
פני הילד 30 ותאמר אם יהוה חי ונפש אדניך אם אעזבך
ויקם ויהלך אחרי אמו 31 וגחזי עבר לפניהם ויפל
המקל על פני הילד ואין קול ואין קשב ויסב לקראתו
ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד 32 ויבא אלישע הבית
והנה הילד מת משכב על מטתו 33 ויבא הבית ויסגר
הדלת בעדם ובעד הילד ויתפלל אל יהוה 34 ויעל
ויתרפס על הילד ויתן פיו על פיו ועינו על עינו
וידיו על ידיו ויגהר על הילד ויחם בשר הילד
35 ויסב ויתהלך בבית אחד הנה ואחד הנה ויעל
ויגהר עליו ויזר הילד עד שבע פעמים ויפקח הילד
עיניו 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך 37 ותבא ותפל
אל רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא 38 ואלישע
שב הגלגלה ורעב הארץ ובני הנביאים ישבים לפניו
ויאמר אל נערו שים הדוד הגדול ובשל נזיד לבני
הנביאים 39 ואל אחד יצא השדה לקצר אדרת שדה
ויבצא מן הגפן פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפרך
לתוך הנזיד כי לא ידעו 40 ויצק לאכל לאנשים
ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בנזיד
איש האלהים ולא יכלו לאכל 41 ויאמר קחו קמח
ויטל אל הנזיד ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה
דבר רע בנזיד 42 ואיש בא מבעל שלשה מן הלחם
ויביא לאיש האלהים בכורים עשרים לחם שערים
וכרמל בצקלון ויאמר תן לעם ויאכלו 43 ויאמר
משרתו מה אתן זאת לפני מאה איש ויאמר תן לעם
ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר 44 ויתן לפני
ויאכלו ויותר כדבר יהוה

אבל בן אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: 16 ויאמר
למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב
בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע:
18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו
ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: 20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב
על ברכיה עד הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר
בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת
האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו
היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך
אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר
הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה
השונמית הלז: 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך
השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו
ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה
העלים ממני ולא הגיד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא
תשלה אתי: 29 ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא
איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער:
30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: 31 וגחזי
עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב
לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת
משכב על מטתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: 34 ויעל
וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר
עליו ויחם בשר הילד: 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר
עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: 36 ויקרא אל
גיחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך:
37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: 38 ואלישע שב
הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר
הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא
גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא
ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו
מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר
ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא
לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם
ויאכלו: 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי
כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה:

2 Melekim 5

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן
יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גדודים וישבו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני

לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה
ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר
חליפות בגדים: 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך
הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 7 ויהי כקרא מלך ישראל
את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי
לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: 8 ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל: 9 ויבא נעמן בסוסו
וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך
ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל
המקום ואסף המצרע: 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ
וטהר: 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר
נער קטן ויטהר: 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד
לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח
נא ברכה מאת עבדך: 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו
לקחת וימאן: 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא
יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: 18 לדבר הזה יסלח
יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי
והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:
19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: 20 ויאמר גיחזי נער אלישע
איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי
יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: 21 וירדף גיחזי אחרי נעמן
ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: 22 ויאמר
שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני
הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: 23 ויאמר נעמן הואל קח
ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל
שני נעריו וישאו לפניו: 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את
האנשים וילכו: 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: 26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל
מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות: 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו
מצרע כשלג:

2 Melekim 6

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם
לפניך צר ממנו: 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו

ᏩᏙᏗᏂᏍᏗᏒᏍᏗᏓᏅᏙᏯᏗᏥ

2 Melekim 7

1 ויאמר אלישע שמעו דבר־יהוה כה אמר יהוה מחר כעת בשער שמרון
סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל׃ 2 ויען השלישי אשר־על־ידו
את־המלך ויאמר אל־איש האלהים הן יהוה עשה ארבות בשמים הדבר
הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 3 וארבעה אנשים היו
מצרעים פתח השער ויאמרו אל־אחד אנחנו מה־נשבים פה עד־מתנו׃
4 אם־אמר נבא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם־ישבנו פה ומתנו
ועתה לכו ונפלה אל־מחנה ארם אם־יחיונו נחיה ואם־ימתנו ומתנו׃
5 ויקומו בנשף לבוא אל־מחנה ארם ויבאו עד־קצה מחנה ארם והנה
אין־שם איש׃ 6 כי־השמיע אדני את־מחנה ארם קול רכב וקול סוס
קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלכי החתים ומלכי מצרים
לבא עלינו׃ 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את־אהליהם ואת־סוסיהם
ואת־חמריהם המחנה כאשר הוא ונסו אל־נפשם׃ 8 והבאו אלה
המצרעים עד־קצה המחנה ויבאו אל־אהל אחד ויאכלו וישתו ויקחו
משם כסף וזהב ובגדים וילכו והטמינו ושבו ויבאו אל־אהל אחר
ויקחו משם גם־הם וילכו והטמינו׃ 9 ויאמרו איש אל־רעהו לא־כן
אנחנו עשים היום הזה היום בשר־טוב ואנחנו מחרישים ואם־נחכה
עד־אור הבקר ומצאנו עון הנה עתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך׃
10 ויבאו ויקרא אל־שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל־מחנה ארם
והנה אין־שם איש ולא־קול אדם כי־אם הסוסים אסורים והחמרים
אסורים ואהלים כאשר הם׃ 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה׃
12 ויקם המלך בלילה ויאמר אל־עבדיו אגיד־נא לכם את־אשר־עשו
לנו ארם ידעו כי־רעבים אנחנו ויצאו מן־המחנה להסתר בשדה לאמר
כי־יצאו מן־העיר ונחיה חיים ואל־העיר נבא׃ 13 ויען אחד מעבדיו
ויאמר יקחו־נא חמשה מן־הסוסים הנשארים אשר־נשארו בעיר הנה
כהמון כל־ישראל אשר־נשארו בה הנה כהמון כל־ישראל אשר־תמו׃
14 ויקחו שני רכבי סוס ויצו המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו
וראו׃ 15 וילכו אחריהם עד־הירדן והנה כל־הדרך מלאה בגדים וכלים
אשר השליכו ארם בחפזם ויבו המלאכים ויגידו למלך׃ 16 ויצא העם
ויבז את־מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל
כדבר יהוה׃ 17 והמלך הפקיד את־השלישי אשר־על־ידו על־שער
המחנה וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר אלהים אשר דבר בדברו
אשר־בא אליו׃ 18 ויהי כדבר איש האלהים אל־המלך לאמר שתי סאים
שעורים בשקל וסאה סלת בשקל׃ 19 ויענה השלישי את־איש האלהים
לאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים הדבר הזה׃ 20 ויהי־לו כן
וירמסהו העם בשער וימת׃

2 Melekim 8

1 ואלישע דבר אל־האשה אשר־החיה את־בנו לאמר קומי ולכי
את־ביתך ומגרך בכל־אשר־תמצאי כי־קרא יהוה לרעב וגם־בא
על־הארץ שבע שנים׃ 2 ותקם האשה ותעשה כדבר איש האלהים
ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃
3 והי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק
אל־המלך על־ביתה ועל־שדה׃

2 Melekim 9

1 ויעש אלישע הנביא אל־בן־הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח
בידך צלצח השמן הזה והלך רמת גלעד׃ 2 והבאת שם את־יהוא בן־
יהושפט בן־נמשי והבאת אתו מתוך אחיו והבאת אתו אל־חדר בתוך׃
3 ולקחת צלצח השמן ויצקת על־ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתי
אתך למלך על־ישראל ופתחת הדלת וברחת ולא תחכה׃ 4 וילך הנער
הנער הנביא רמת גלעד׃ 5 ובבאו והנה שרי הצבא ישבים ויאמר דבר־
אלי אל־שר׃ ויאמר אל־מי מכל־שרינו ויאמר אליך׃ 6 ויקם ויבא הבית
והיצק השמן על־ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתי
אתך למלך על־עם יהוה׃ 7 והכית את־בית אדני אחאב ונקמתי דם־
עבדי הנביאים ודם כל־עבדי יהוה מיד איזבל׃ 8 והאבדתי כל־בית אחאב
ואכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ 9 ונתתי את־בית
אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבית בעשא בן־אחיה׃ 10 ואת־איזבל תאכלו
הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר׃ 11 ויצא יהוא אל־עבדי אדניו ויאמרו
לו השלום בא המשגע הזה אתך׃ ויאמר אליהם אתם ידעתם את־האיש
ושיחו׃ 12 ויאמרו שקר הגד־נא לנו ויאמר כה וכה דבר־אלי לאמר׃
13 ויבהלו ויקחו איש בגדו ויתנו תחת־רגלו על־גרם המעלות ויתקעו
בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ 14 ויתקשר יהוא בן־יהושפט בן־נמשי על־
יורם ויורם שמר הוא וכל־ישראל מפני חזאל מלך ארם׃ 15 והמלך יורם
שב להתרפא ביזרעאל מן־המכות אשר־הכו־בו ארמים בהלחמו עם־
חזאל מלך ארם ויאמר אם־יש־אתכם אל־תצא פליט מן־העיר׃ 16 ויסע
יהוא ויבא יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות
ביורם׃ 17 והצופה עמד על־המגדל ביזרעאל וראה את־חיל יהוא בבאו
ויאמר חיל אנשים אני רואה׃ ויאמר יורם קח־רכב ושלח לקראתם
ויאמר השלום׃ 18 וילך רכב־הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר באו המלאך
עד־אליהם ולא־שב׃ 19 וישלח רכב־שני וילך אליהם ויאמר כה אמר המלך
השלום׃ ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אחרי׃ 20 ויגד הצפה לאמר
באו עד־אליהם ולא־שב׃ והנהיג כנהג יהוא בן־נמשי כי־בשגעון ינהג׃
21 ויאמר אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יהוא מלך־ישראל ויהודה איש
ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגשו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃
22 והיה כראות יורם את־יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה־השלום
עד־זנות איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ 23 ויסב יורם ידיו וינס ויאמר
אל־אחזיהו מרמה אחזיהו׃ 24 ויתמלא־כח יהוא בקשת וימחץ את־
יהורם בין הברכים ויצא החץ מלב ויכרע ברכבו׃ 25 ויאמר אל־
בדקר שליש רכבו השלך אותו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר
אני את־אשר רכבו אני ואתך בנשאנו צמדים אחרי אביו׃ 26 אם־לא
את־דם נבות ואת־דם בניו ראיתי אמש נאם־יהוה ושלמתי לך בחלקה
הזאת נאם־יהוה׃ עתה קח־נא והשלך אותו בחלקת׃ 27 וראה זאת
אחזיהו מלך־יהודה וינס דרך בית־הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם־
אתו הכו אל־המרכבה בעלה גור אשר ליבלעם ויברח מגדו וימת׃
28 וירכבו עבדיו אתו ברכב ויקברו אתו בקבורתו עם־אבתיו בעיר
דויד׃ 29 ובשנת עשתי עשרה ליורם בן־אחאב מלך יהודה׃ 30 ויבא
יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם־עפעפיה בפוך ותיטב את־ראשה
ותבט בעד החלון׃ 31 ויהי יהוא בבא בשער ותאמר השלום הלז אדניו
הרג׃ 32 וישא פניו אל־החלון ויאמר מי אתי מי׃ ויסירו אליו שני
שרים׃ 33 ויאמר הטלוה מטה ויטלוה ויזה מדמה על־הקיר ועל־הסוסים
ויתרמסה׃ 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו־נא את־הארורה הזאת
וקברוה כי־בת־מלך היא׃ 35 וילכו לקבר אתה ולא־מצאו כי־אם־
הגלגלת והרגלים והכפות ידיה׃ 36 ויבאו ויגידו לו ויאמר דבר־
יהוה אשר־דבר ביד־עבדו אליה התשבי לאמר׃ בחלקת יזרעאל יאכלו
הכלבים את־בשר איזבל׃ 37 ופגר איזבל יהיה כדמן על־פני השדה
בחלקת יזרעאל אשר לא־יאמרו זאת איזבל׃

ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת
ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא והנה שרי החיל
ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר:
6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי
דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב
כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים
בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו
ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את
האיש ואת שיחו: 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי
לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: 13 וימהרו ויקחו איש בגדו
וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: 14 ויתקשר
יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל
ישראל מפני חזאל מלך ארם: 15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים
אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל
יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל: 16 וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי
יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם: 17 והצפה עמד על
המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר
יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: 18 וילך רכב הסוס לקראתו
ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד
הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: 19 וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר
כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי: 20 ויגד הצפה
לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג:
21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך
יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי:
22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד
זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: 23 ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל
אחזיהו מרמה אחזיה: 24 ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו
ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: 25 ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת
שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו
ויהוה נשא עליו את המשא הזה: 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי
אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה
כדבר יהוה: 27 ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא
ויאמר גם אתו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת
שם: 28 וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר
דוד: 29 ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה:
30 ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה
ותשקף בעד החלון: 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו:
32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שנים שלשה
סריסים: 33 ויאמר שמטהו וישמטוה ויז מדמה אל הקיר ואל הסוסים
וירמסנה: 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי

בת מלך היא: 35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות
הידים: 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו
אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: 37 והית נבלת
איזבל כדמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:

2 Melekim 10

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי
יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: 2 ועתה כבא הספר הזה אליכם
ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: 3 וראיתם
הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם:
4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו:
5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה:
6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי
אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את
גדלי העיר מגדלים אותם: 7 ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך
וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה:
8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני
צברים פתח השער עד הבקר: 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: 10 דעו
אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את
אשר דבר ביד עבדו אליהו: 11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל
וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: 12 ויקם ויבא וילך
שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: 13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך
יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך
ובני הגבירה: 14 ויאמר תפשום חיים ויתפשום חיים וישחטום אל בור בית
עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את
יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי
עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל
המרכבה: 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו: 17 ויבא
שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר
אל אליהו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט
יהוא יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי
איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה
למען האביד את עבדי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו:
21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא
ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא
לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית
הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם
עבדי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים

איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו
תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו
הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר
בית הבעל: 26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה: 27 ויתצו את מצבת הבעל
ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום: 28 וישמד יהוא את הבעל
מישראל: 29 רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן: 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען
אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים
ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל
לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל
יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מזרח השמש
את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד
והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו
בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה בשמרון:

2 Melekim 11

1 ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה:
2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו
מתוך בני המלך הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני
עתליהו ולא הומת: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על
הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים
ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם
את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת
ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את
משמרת בית יהוה אל המלך: 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל
השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו: 9 ויעשו שרי המאיות ככל אשר
צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו
אל יהוידע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר
למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 12 ויוצא את
בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו ויכו כף
ויאמרו יחי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצים העם ותבא אל העם בית
יהוה: 14 ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך
וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר:
15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו
אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה:
16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: 17 ויכרת

ᚿᚴᚷᚿ ᚷᚿᚴᚴᚷᚿ ᚴᚴᚷᚿ ᚴᚴᚷᚿ

2 Melekim 13

1 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש בן־אחיהו מלך ישראל בשמרון מלך יהואחז בן־יהוא
שתים עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה ויסר אחרי חטאת ירבעם בן־נבט אשר
החטיא את־ישראל לא סר ממנה׃ 3 ויחר אף־יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך־ארם
וביד בן־הדד בן־חזאל׃ 4 ויחל יהואחז פני יהוה ויחנהו כי־ראה את־לחץ ישראל
כאשר לחצם מלך ארם׃ 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד־ארם וישבו בני־ישראל
באהליהם כתמול שלשם׃ 6 אך לא־סרו מחטאת בית ירבעם אשר החטיא את־ישראל בם
הלך׃ גם־האשרה עמדה בשמרון׃ 7 כי לא־הותר ליואש מעם לא־חמשים פרשים
ועשרה רכבים ועשרת אלפי רגלים כי־אבדם מלך־ארם וישמם כעפר לדיש׃
8 יתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ 9 וישכב יואש עם־אבתיו ויקברו בשמרון עם־מלכי ישראל
ומלך תחתיו ירבעם׃ 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך־ישראל מלך יואש בן־יהואחז
בשמרון ויהי מלך׃ 11 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאת ירבעם בן־נבט
אשר החטיא את־ישראל בם הלך׃ 12 יתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
עם־אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
13 ויישכב יואש עם־אבתיו וישב ירבעם על־כסאו ויואש קבר בשמרון עם־מלכי
ישראל׃ 14 אלישע חלה את־חליו אשר־ימות בו ויואש מלך־ישראל ירד אליו
ויבך על־פניו ואבי אבי רכב־ישראל ופרשיו׃ 15 ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים
ויקח אליו קשת וחצים׃ 16 ויאמר אל־מלך ישראל שים ידך על־הקשת וישם
אלישע את־ידיו על־ידי המלך׃ 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע
חץ תשועה ותשועת מארם׃ כי־תכה את־ארם באפק עד־כלתך׃ 18 ויאמר קח החצים
ויקח׃ ויאמר אל־מלך ישראל הך־בארץ ויך שלש פעמים ויעמד׃ 19 ויקצף עליו איש
האלהים ויאמר לולי הכית חמש או־ששׁ פעמים אז הכית את־ארם עד־כלתו
כי־עתה שלש פעמים תכה־ארם׃ 20 ויקבר אלישע ויקברהו ובאו גדודי מואב בארץ
בבוא השנה׃ 21 והנה־היו מתים מקברים איש ויהי כגעת איש במת אל־מתי אלישע
ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על־רגליו׃
22 וחזאל מלך־ארם לחץ את־ישראל כל ימי יהואחז׃ 23 ויחן יהוה אותם וירחם
ויסב אליהם למען בריתו את־אברהם יצחק ויעקב ולא־אבה השחיתם ולא־השליכם
מעל פניו עתה׃ 24 וחזאל מלך־ארם מת וימלך בן־הדד בנו תחתיו׃
25 ויסף יואש בן־יואחז את־הערים אשר לקח בן־הדד בן־חזאל מיד יואש אביו בן־הדד
שלש פעמים הכהו יואש וישב ערי ישראל׃

2 Melekim 14

1 בשנת שתים ליואש בן־יואחז מלך־ישראל מלך אמציה בן־יואש מלך יהודה׃
2 בן־עשרים שנה היה בהמלכו ועשרים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יהויעדן
מירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו עשה׃ כאשר עשה יואש אביו
עשה׃ 4 אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על־הבמות׃ 5 ויהי כחזק
הממלכה עליו ויך את־עבדיו המכים את־אביו׃ 6 ואת־בני המכים לא המית כאשר
כתוב בספר תורת משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו
על־אבות כי־אם־איש בחטאו יומתו׃ 7 הוא הכה־אדום בגיא המלח עשרת אלפים
ותפס את־הסלע במלחמה ויקרא שמה יקתאל עד היום הזה׃ 8 אז שלח אמציה מלאכים
אל־יואש בן־יואחז בן־יהוא מלך־ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃ 9 וישלח יואש מלך־ישראל
אל־אמציה מלך־יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל־הארז אשר בלבנון לאמר תן־
בתך לבני לאשה׃ ותעבר חית השדה אשר בלבנון׃ ותרמס את־החוח׃ 10 הכה הכיתה
את־אדום לבבך׃ הכבד והשב בביתך׃ ולמה תתגרה בה׃ לנפל אתה ויהודה עמך׃
11 ולא־שמע אמציה׃ ויעל יואש מלך־ישראל ויתראו פנים׃ הוא וגם־אמציה מלך־יהודה
בבית־שמש אשר ליהודה׃ 12 ונגף יהודה לפני ישראל׃ ויברחו איש לאהלו׃
13 ואת־אמציה מלך־יהודה בן־יואש בן־אחזיה לכד יואש מלך־ישראל בבית־שמש
ויבא ירושלם׃ ויפרץ בחומת ירושלם׃ משער אפרים עד שער הפנה׃ ארבע מאות
אמה׃ 14 ולקח את־כל־הזהב והכסף וכל־הכלים׃ הנמצאים בבית יהוה׃ ובאוצר בית
המלך׃ וגם־בני־הערבון׃ וישב שמרונה׃ 15 ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו׃
אשר נלחם עם־אמציה מלך־יהודה׃ הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ 16 וישכב יואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם־מלכי ישראל׃ ומלך תחתיו
ירבעם׃ 17 וחי אמציה בן־יואש מלך־יהודה אחרי מות יואש בן־יואחז מלך־ישראל
חמש עשרה שנה׃ 18 יתר דברי אמציה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ 19 ויקשר עליו קשר בירושלם׃ ויברח לכישה׃ וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם׃ 20 וישאו אתו על־סוסים ויקבר בירושלם עם־אבתיו בעיר דוד׃
21 וכל־עם יהודה לקחו את־עזריה׃ בן־שש עשרה שנה׃ וימליכו אתו תחת אביו
אמציה׃ 22 הוא בנה את־אילת׃ וישבה ליהודה׃ אחרי שכב המלך עם־אבתיו׃
23 בשנת חמשה עשר שנה לאמציה בן־יואש מלך יהודה׃ מלך ירבעם בן־יואש
מלך־ישראל בשמרון׃ ומלך ארבעים ושנה׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה׃ לא־סר מכל
חטאת ירבעם בן־נבט׃ אשר החטיא את־ישראל׃ 25 הוא השיב את־גבול ישראל׃
מלבוא חמת׃ עד ים הערבה׃ כדבר יהוה אלהי ישראל׃ אשר דבר ביד עבדו יונה
בן־אמתי הנביא׃ אשר מגת־חפר׃ 26 כי־ראה יהוה׃ את־עני ישראל מר מאד׃
ואפס עצור׃ ואפס עזוב׃ ואין עוזר לישראל׃ 27 ולא־דבר יהוה׃ עוד למחות
את־שם ישראל׃ מתחת השמים׃ ויושיעם׃ ביד יואש בן־יואחז׃

1 בשנת עשרים ושמנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן-אמציה מלך
יהודה׃ 2 בן-שש עשרה שנה מלכו בירושלים ושם אמו יכליה מירושלם׃
3 ויעשה הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציו אביו׃ 4 אך הבמות לא
סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות׃ 5 ויגע יהוה בהמלך ויהי מצרע
עד-יום מותו ויושב בבית החפשית ויותם בן-המלך על-הבית שפט
את-עם הארץ׃ 6 ויתר דברי עזריה וכל-אשר עשה הלוא הם כתובים
על-ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 7 ויישכב עזריה עם-אבתיו
ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יותם בנו תחתיו׃
8 בשנת שלשים ושמנה לעזריה מלך יהודה מלך זכריה בן-ירבעם
על-ישראל בשמרון ירח׳ שנים׃ 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו
אבתיו לא סר מחטאת ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל׃
10 ויקשר עליו שלום יבש בן-יעבש ויכהו לפני העם וימיתהו
ויתחזק תחתיו׃ 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על-ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ 12 זה דבר יהוה אשר דבר אל-יהוא לאמר בנים
עד-רבעי תשבו לכסא ישראל ויהי כן׃ 13 שלום בן-יבש מלך בשנת
תשע ושלשים לעזיה מלך יהודה ויהי מלך ירח׳ ימים בשמרון׃
14 ויעל מנחם בן-גדי מתרצה ויבא שמרונה ויכה את-שלום בן-יבש
בשמרון ויהמיתהו ויחיה תחתיו׃ 15 ויתר דברי שלום וקשרתו אשר
הכה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 16 אז
הכה מנחם את-תפח ואת כל-אשר בה ואת גבולה מתרצה על-כן
לא פתחו לו אשר לא-בקע את-כל-הרות׃ 17 בשנת שלשים ושמנה
לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן-גדי על-ישראל׃ 18 ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מחטאת ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל׃
19 ויבא פול מלך-אשור על-הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף
למען תהי-עמו אתו לחזק את-הממלכה בידו׃ 20 ומנחם הוציא
את-הכסף על-ישראל את-כל-הגבורים לתת למלך אשור חמשים
שקל כסף על-האיש האחד׃ 21 ויתר דברי מנחם וכל-אשר עשה הלוא
הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 22 ויישכב מנחם עם-אבתיו
ויקברו בעיר שמרון ויהי פקח בנו תחתיו׃ 23 בשנת חמשים
לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון ימים
שנתים׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאת ירבעם בן-נבט
אשר החטיא את-ישראל׃ 25 וקשר עליו פקח בן-רמליהו שלשיו
והכהו בשמרון בארמון בית המלך את-ארגב ואת-אריה ועמו
חמשים איש מבני הגלעדים ויהרגהו ויחיה תחתיו׃ 26 ויתר דברי
פקח וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ 27 בשנת חמשים ושתים לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן-מנחם
על-ישראל בשמרון ימים עשרים׃ 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מחטאת ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל׃ 29 בימי פקח מלך-ישראל
בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את-עיון ואת-אבל בית מעכה
ואת-יניח ואת-קדש ואת-חצור ואת-הגלעד ואת-הגליל כל ארץ
נפתלי ויגל אותם אשור׃ 30 ויקשר הושע בן-אלה קשר על-פקח
בן-רמליהו ויכהו ויחיתהו תחת יותם בן-עזיה בשנת עשרים
לעזיה׃ 31 ויתר דברי פקח וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ 32 בשנת שתים לפקח בן-רמליהו מלך
ישראל מלך יותם בן-עזיה מלך יהודה׃ 33 בן-עשרים שנה היה
בהמלכו וששה עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושא בת-צדוק׃
34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו׃ 35 אך הבמות
לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות׃ 36 ויתר דברי יותם
וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
37 בימים ההם החל יהוה בהשלח בארם את-רצין מלך ארם ואת-פקח
בן-רמליהו׃ 38 ויישכב יותם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר
דוד אביו ויתחזק אחז בנו תחתיו׃

ᎥᏚᏂᏍᏗᏱ ᏥᏌᏳᏩᏛᏁᏗᏣᏙᏓᏍᏕᏒᏃᏱᏫᏂᏴᏫᏯᏙᏓ

2 Melekim 16

1 אחז בן־שלשים שנה מלך בן־עשרים שנה ומלך בירושלים ולא עשה הישר
2 בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו׃ 3 וילך בדרך מלכי ישראל גם־בנו העביר
בתוך־האש כתועבות הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל׃ 4 וזבח
וקטר בבמות ובגבעות ומתחת לכל עץ רענן׃ 5 אז עלה רצין מלך־ארם
ופקח מלך־ישראל ארם׃ 6 בעת ההיא השיב רצין מלך־ארם את־אילת לארם
וגרש את־היהודים מאילת וארמים באו אילתה וישבו שם עד־היום הזה׃
7 ויקח אחז מלאכים אל־תגלת פלאסר מלך־אשור לאמר עבדך ובנך אני
עלה הושיעני מיד מלך־ארם ומיד מלך־ישראל הקמים עלי׃ 8 ויקח אחז
את־הכסף והזהב הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך וישלח למלך
אשור׃ 9 ויעל אליו מלך־אשור ויעל־דמשק וילכדה ואת־יושביה הגלה
קירה והמת את־רצין׃ 10 ויבא המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך־אשור
דמשק וירא המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל־אוריה הכהן את־
תבנית המזבח ומראתו לכל מעשהו׃ 11 ויבן אוריה הכהן את־המזבח
ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז
מדמשק׃ 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את־המזבח ויקרב המלך על־
המזבח׃ 13 ויקטר עליו את־עלתו ואת־מנחתו ויסך נסכיו וזרק דם־שלמיו
על־המזבח׃ 14 ואת־המזבח הנחשת אשר לפני יהוה הקריב מלפני הבית
מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אותו אל־צד המזבח צפונה׃ 15 ויצו
המלך אחז את־אוריה הכהן לאמר על־המזבח הגדול הקטיר את־עלת
הבקר ואת־מנחת הערב ואת־עלת המלך ואת־מנחתו ואת־עלת כל־עם
הארץ ומנחתם ונסכיהם כל־דם העלה וכל־דם זבח עליו יזרק ואת־המזבח
הנחשת אהיה לבקר׃ 16 ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז׃
17 ויקצץ המלך אחז את־מסגרות המכנות ויסר מעליהם את־הכיור
ואת־הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיו ונתן על־רצפת אבנים׃
18 ואת־מסך השבת אשר בנו בבית ואת־המבוא החיצון הסב בבית יהוה
מפני מלך אשור׃ 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ 20 וישכב אחז עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו
בעיר דוד ומלך יחזקיה בנו תחתיו׃

2 Melekim 17

1 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן־אלה על־שמרון
ישראל תשע שנים׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר
היו לפניו׃ 3 עליו עלה שלמנאסר מלך־אשור והיה לו עבד ונתן־לו
מנחה׃ 4 וימצא מלך־אשור בהושע כי־שלח מלאכים אל־סו מלך־מצרים
ולא־העלה מנחה למלך־אשור כאשר עשה שנה בשנה ויעצרהו מלך־אשור
ויאסרהו בבית כלא׃ 5 ויעל מלך־אשור בכל־הארץ ויעל שמרונה ויצר
עליה שלש שנים׃ 6 בשנת התשע להושע לכד מלך־אשור את־שמרון
ויגל את־ישראל אשורה ויושב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃
7 ויהי כי חטאו בני־ישראל ליהוה אלהיהם המעלה מארץ מצרים מתחת
יד־פרעה מלך־מצרים ויגרו אלהים אחרים׃ 8 וילכו בחקות הגוים אשר
הורישם יהוה מפני בני ישראל וחקות מלכי־ישראל אשר עשו׃
9 ויחפרו בני־ישראל דברים לא־כן אל־יהוה אלהיהם ויבנו להם במות
בכל־עריהם ממגדל־נצר ועד עיר מבצר׃ 10 ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל־גבעה רמה ותחת כל־עץ רענן׃ 11 ושם קטרו בכל־במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את־יהוה׃
12 ויעבדו את־הגלולים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את־הדבר הזה
אתם׃ 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל־נביאיו כל־חוזה לאמר
שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל־התורה אשר צויתי
את־אבתיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃ 14 ולא שמעו
ויקשו את־עורפם כעורף אבתיהם אשר לא־האמינו ביהוה אלהיהם׃
15 ויגעלו את־חקותיו וברית אבתיו אשר כרת עם־אבתיהם ואת־עדותיו
אשר העיד בהם וילכו אחרי הבל ויהבלו׃ 16 ויעזבו את־כל־מצות יהוה
אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שתים ויעשו אשרה והשתחוו לכל־
צבא השמים ויעבדו את־הבעל׃ 17 והעבירו בניהם ובנותיהם באש
וינחשו נחשים וישכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃
18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסר מעל פניו לא נשאר רק שבט־
יהודה׃ 19 גם־יהודה לא שמר את־מצות יהוה אלהיהם כחקות ישראל
אשר עשו׃ 20 וימאס יהוה בכל־זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים
עד אשר־השליכם מפניו׃ 21 כי־קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את־
ירבעם בן־נבט וידח ירבעם מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדלה׃
22 וילכו בני־ישראל בכל־חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃
23 עד אשר־הסיר יהוה את־ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו
הנביאים וגלה ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה׃

יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: 9 ויחפאו בני ישראל דברים
אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד
עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
11 ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה: 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה: 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם
ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: 14 ולא שמעו ויקשו את ערפם
כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 15 וימאסו את חקיו ואת בריתו
אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו
ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: 16 ויעזבו
את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה
וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: 17 ויעבירו את בניהם ואת
בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו: 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט
יהודה לבדו: 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות
ישראל אשר עשו: 20 וימאסו יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד
אשר השליכם מפניו: 21 כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן
נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: 22 וילכו
בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה
את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל
אדמתו אשורה עד היום הזה: 24 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת
וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה:
25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות
ויהיו הרגים בהם: 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב
בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם
ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ: 27 ויצו מלך אשור
לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את
משפט אלהי הארץ: 28 ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל
ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה: 29 ויהיו עשים גוי גוי אלהיו
ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם:
30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את
אשימא: 31 והעוים עשו נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש
לאדרמלך וענמלך אלה ספרים: 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם
כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות: 33 את יהוה היו יראים ואת
אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם: 34 עד היום הזה
הם עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל:
35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו
להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ
מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו: 37 ואת
החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל

2 Melekim 18

1 בשנת שלש להושע בן־אלה מלך־ישראל מלך חזקיה בן־אחז מלך יהודה׃
2 בן־עשרים וחמש שנה מלכו בירושלם׃ ושם אמו אבי בת־זכריה׃
3 ויעשה הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃
4 הוא הסיר את־הבמות ושבר את־המצבות וכרת את־האשרה
וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד־הימים ההם היו בני־ישראל
מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃
5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל־מלכי יהודה׃
6 ואשר היו לפניו׃ וידבק ביהוה לא־סר מאחריו וישמר מצותיו
אשר־צוה יהוה את־משה׃
7 ויהי יהוה עמו בכל־אשר יצא׃ ויפרד במלך־אשור ולא עבדו׃
8 הוא הכה את־פלשתים עד־עזה ואת־גבולה׃
9 ויהי בשנת ארבע למלך חזקיה׃ הוא שנת שבע לשנת הושע בן־אלה מלך־ישראל
עלה שלמנאסר מלך־אשור על־שמרון וילכדה׃
10 ויקצה בה׃ בשנת שש לחזקיה׃ הוא שנת תשע להושע מלך־ישראל
נלכדה שמרון׃
11 והגלה מלך־אשור את־ישראל אשורה׃ והנחם בחלח ובחבור נהר־גוזן
ובערי מדי׃
12 על־אשר לא־שמעו בקול יהוה אלהיהם ועברו את־בריתו
את כל־אשר צוה משה עבד יהוה לא שמעו ולא עשו׃
13 ובשנת ארבע עשרה למלך חזקיה׃ עלה סנחריב מלך־אשור
על־כל־ערי יהודה הבצרות׃ ויתפשם׃
14 ויהי חזקיה מלך־יהודה אל־מלך אשור לכיש׃ שלח לאמר חטאתי
שוב מעלי׃ אשר־תשים עלי׃ ויכן־לו אלף כסף ושלשים ככר זהב׃
15 ויתן חזקיה׃ את־כל־הכסף׃ הנמצא בבית־יהוה׃
ובאוצרות׃ בית המלך׃
16 בעת ההיא׃ קצץ חזקיה׃ דלתות היכל־יהוה׃
ואת־המזוזות׃ אשר חפה חזקיה מלך־יהוה׃ ויתנם׃
17 ושלח מלך־אשור׃ את־תרתן׃ ואת־רב־סרים׃ ואת־רבשקה׃ מלכיש׃
אל־המלך חזקיה׃ בחיל כבד׃ ויעלו׃ ויבאו׃ ירושלם׃
ויעלו׃ ויבאו׃ ויעמדו׃ אצל תעלת׃ הברכה׃ העליון׃
אשר׃ בשדה׃ כובס׃
18 ויקראו׃ אל־המלך׃ ויצא׃ אליהם׃ אליקים׃ בן־חלקיה׃
אשר׃ על־הבית׃ ושבנא׃ הסופר׃ ויואח׃ בן־אסף׃ המזכיר׃
19 ויאמר׃ אליהם׃ רבשקה׃ אמרו־נא׃ אל־חזקיה׃ כה־אמר׃
המלך׃ הגדול׃ מלך־אשור׃ מה׃ הבטחון׃ הזה׃ אשר־בטחת׃
20 אמרתי׃ אך־דבר־שפתים׃ עצה׃ וגבורה׃ למלחמה׃ עתה׃ על־מי׃
בטחת׃ כי־מרדת׃ בי׃
21 הנה׃ בטח־לך׃ על־משענת׃ הקנה׃ הרצץ׃ הזה׃ על־מצרים׃
אשר׃ יסמך׃ איש׃ והיתה׃ לו׃ לפיצה׃ כן׃ פרעה׃ מלך־מצרים׃
לכל׃ הבטחים׃ עליו׃
22 ואם־אמרתם׃ אלי׃ אל־יהוה׃ אלהינו׃ בטחנו׃ הלא׃ הוא׃
אשר׃ הסיר׃ חזקיה׃ את־במותיו׃ ואת־מזבחותיו׃ ויאמר׃
ליהודה׃ ולירושלם׃ לפני׃ המזבח׃ הזה׃ תשתחוו׃
23 ועתה׃ התערב׃ נא׃ את־אדני׃ מלך־אשור׃ ואתנה׃ לך׃
אלפים׃ סוסים׃ אם־תוכל׃ לתת׃ לך׃ רכבים׃
24 ואיך׃ תשיב׃ פני׃ פחת׃ אחד׃ מעבדי׃ אדני׃ הקטנים׃
ותבטח׃ לך׃ מצרים׃ לרכב׃ ופרשים׃
25 ועתה׃ הלא׃ מעל׃ יהוה׃ עלה׃ על־הארץ׃ הזאת׃ להשחיתה׃

המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ
הזאת והשחיתה: 26 ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רבשקה דבר
נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני העם
אשר על החמה: 27 ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר
את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות
את שיניהם עמכם: 28 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר
שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור: 29 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא
יוכל להציל אתכם מידו: 30 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור: 31 אל תשמעו אל
חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו
ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: 32 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 ההצל הצילו אלהי
הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: 34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי: 35 מי בכל אלהי הארצות אשר
הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: 36 והחרישו העם ולא
ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: 37 ויבא אליקים בן חלקיה
אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים
ויגדו לו דברי רבשקה:

2 Melekim 19

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה:
2 וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה: 4 אולי ישמע
יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה:
5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך
אשור אתי: 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו:
8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש:
9 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך
אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה אתה שמעת את
אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: 12 ההצילו אתם אלהי
הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר:
13 איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: 14 ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה:
15 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה
הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 16 הטה
יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו

ᎤᏬᏍᏗᏕᏲᏁᏍᏗᏥᏍᏗᏥᏍᏗᏥ

1 בן־שתים עשרה שנה מלך יאשיהו בשמנה ושלשים שנה מלך בירושלים ושם אמו ידידה בת־עדיה
מן־בצקת׃ 2 ויעשה הישר בעיני יהוה ובכל־דרך אביו דוד לא סר ימין ושמאול׃ 3 ובשמנה עשרה שנה
למלכו שלח המלך את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הסופר בית יהוה לאמר׃ 4 עלה אל־חלקיהו הכהן
הגדול ויתמו כסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מעם העם׃ 5 ויתנו אותו אל־יד עשי
המלאכה פקדי בית יהוה ויתנו אותו אל־עשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את־בדק הבית׃
6 אל־חרשים ואל־בנאים ואל־גדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־הבית׃ 7 אך לא יחשב
אתם הכסף אשר־יתן על־ידם כי־באמונה הם עשים׃ 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל־שפן הסופר
ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן׃ 9 ויבא שפן הסופר אל־המלך
ויביא עוד את־הדבר למלך ויאמר כל־אשר נתן עבדיך כסף הנמצא בבית יהוה ויתכו אותו אל־יד
עשי המלאכה פקדי בית יהוה׃ 10 ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא
אתו שפן לפני המלך׃ 11 ויהי כשמע המלך את־דברי ספר התורה ויקרע בגדיו׃ 12 ויצו המלך
את־חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן־שפן ואת עכבור בן־מיכיה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד־המלך
לאמר׃ 13 לכו דרשו את־יהוה בעדי ובעד־העם ובעד כל־יהודה על־דברי הספר הזה אשר נמצא
כי גדולה חמת־יהוה אשר־נצתה בנו על־אשר לא־שמעו אבתינו על־דברי הספר הזה לעשות
ככל־הכתוב אלינו׃ 14 ותלך חלדה הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־חרס שמר הבגדים ותשב
בירושלים במשנה׃ 15 ותאמר אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח אתכם
אל־אלי׃ 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על־המקום הזה ועל־יושביו את כל־דברי הספר
אשר קרא לפני מלך יהודה׃ 17 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ 18 ואל־מלך יהודה השלח לדרשו את־יהוה
כה תאמרון אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃ 19 יען רך־לבבך ותכנע
מלפני יהוה בשמעך את־אשר־דברתי אל־המקום הזה ואל־יושביו לשמה וקרע בגדיך ובכה לפני
ואף אני שמעתי נאם־יהוה׃ 20 לכן הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך את כל־הרעה אשר־אני מביא על־המקום הזה׃ ויעמדו את־המלך דבר׃

21 בן־שנתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלים ושם אמו חפצי־בה׃
2 ויעשה הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל׃ 3 ויבן מחדש
את־הבמות אשר אבד חזקיה אביו ויקם מזבחות לבעל ויעשה אשרה כאשר עשה אחאב מלך־
ישראל וישתחו לכל־צבא השמים ויעבדם׃ 4 ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בו
אשים את־שמי׃ 5 ויבן מזבחות לכל־צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה׃ 6 והעביר את־בנו
באש בגי בן־הנם וינחש ויעונן וכשף ויעשה אוב וידעני הרבה מאד לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו׃ 7 ואת־פסל האשרה אשר עשה שם בבית אשר־אמר יהוה אל־דוד ואל־שלמה בנו
בבית הזה ובירושלים אשר בחרתי מכל־שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם׃ 8 ולא אוסיף
להניע את־רגל ישראל מן־האדמה אשר העמדתי לאבתיהם רק אם־ישמרו לעשות ככל אשר־
צויתים ולכל־התורה אשר צוה אותם עבדי משה׃ 9 ולא שמעו ויתע מנשה אתם לעשות הרע
מגוים אשר־השמיד יהוה מפני בני ישראל׃ 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר׃
11 יען אשר־חטא מנשה מלך־יהודה בתועבותיו אשר עשה מכל אשר עשו האמרי אשר־לפני
ויחט גם־את־יהודה בגלוליו׃ 12 לכן כה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על־ירושלים
ויהודה אשר תצלינה אזני כל־שמעיה׃ 13 ונטיתי על־ירושלים קו שומרון ומשקלת בית אחאב
ומחיתי את־ירושלים כאשר־ימחה את־הצלחת מחה והפך על־פניה׃ 14 ונטשתי את־שארית
נחלתי ונתתים ביד־אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל־אויביהם׃ 15 יען אשר־עשו הרע בעיני
ויהי־לי לכעס מיום צאת אבותיהם ממצרים׃ 16 גם־דם נקי שפך מנשה מאד עד אשר־מלא
את־ירושלים מפה אל־פה מלבד חטאתו אשר החטיא את־יהודה לעשות הרע בעיני יהוה׃
17 ויתר דברי מנשה וכל־אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלוא הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ 18 ויישכב מנשה עם־אבתיו ויקבר בגן־ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו׃
19 בן־עשרים שנה אמון במלכו ושתים שנתים מלך בירושלים ושם אמו משלמת בת־הרוץ
מיטבצת׃ 20 ויעשה הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו׃ 21 וילך בכל־הדרך אשר הלך
אביו ויעבד את־הגלולים אשר עבדו אביו וישתחו להם׃ 22 ויעזב את־יהוה אלהי אבתיו ולא
הלך בדרך יהוה׃ 23 ויקשר עבדי אמון וימיתו את־המלך בתוך בית־המלך׃ 24 ויכו עם־הארץ
את כל־קשרי המלך אמון ויעמיכו עם־הארץ את־יאשיהו בנו תחתיו׃ 25 ויתר דברי אמון אשר
עשה הלוא הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 26 ויקבר אתו בקברו בגן־עזא
ויקבר יאשיהו בנו תחתיו׃

ᚠᚢᚾᚷᚱᚨᚾᚷᚱᚨᚾᚷᚱᚨ

1 ויכרתו אתו ברית בבית האלהים ויאמר אליהם הנה בן המלך ימלך
אשר דבר יהוה על בני דויד׃ 2 ויצו אתם לאמר זאת הדבר אשר תעשון
שלשת חלקים מבאי השבת והשמרים בשער הסף׃ 3 ושלשת חלקים בבית המלך
ובשער היסד׃ 4 ומרבית העם כל עם הארץ תשמרו את משמרת בית יהוה
מחלקות׃ 5 ומחלקת המלך אשר תהיה בבית יהוה׃ 6 ומחלקת בית המלך
ומחלקת בשער היסד׃ 7 ומרבית העם כל עם הארץ אשר תבא בבית יהוה׃
8 ונגשתם אתם איש כלי משחתו בידו ונגשו אל מחוץ לבית׃ 9 ומרבית
המחלקות אשר יבאו ביום השבת ושמרו משמרת בית יהוה׃ 10 ויתן המלך
לשרי המאות את הרמח והצנה ומגנים אשר לדויד המלך אשר בבית יהוה׃
11 ויעמד הנערים איש כלי משחתו בידו מן הכתף הימנית עד הכתף
השמאלית לעמת המזבח והבית׃ 12 ויוצא אל הנער ויתן עליו את הנזר
ואת העדות ויתנו אתו המלך ומשחו אתו ויכו כף ויאמרו יחי המלך׃
13 ותשמע עתליה את קול הרצים את העם ותבא אל העם אל בית יהוה׃
14 ותרא והנה העמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך
וכל עם הארץ שמח וחצצר בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא
קשר קשר על המרד׃ 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל
ויאמר אליהם הוציאוה אל מחוץ לשורות ומת בחרב אחרי כי אמר הכהן
אל תמתוה בבית יהוה׃ 16 וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוס בית המלך
ומתה שם׃ 17 ויכרת יהוידע הברית בינו ובין יהוה ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוה׃ 18 וגם בין המלך ובין העם׃ 19 ויפקד הכהן על בית יהוה
ויקח את שרי המאות והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית
יהוה ויבאו דרך שער המרצים אל בית המלך ויושב על כסא המלכים׃
20 ויחד כל עם הארץ ותשב העיר בשלם ואת המלכה המיתו בחרב׃
21 בן שבע שנים מלך יואש׃ 22 בשנת שבע למלך יואש מלך יהואחז בן
יאשיהו על יהודה׃ 23 בן עשרים ושלש שנה מלך יהואחז בירושלם
ושם אמו חמיטל בת ירמיה מלבנה׃ 24 ויעשה הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשו אבתיו׃ 25 ויעל עליו פרעה נכו מצרים מגדו ויבאהו מצרים
ויתן את הכסף ואת הזהב לפרעה׃ 26 ואת הארץ הכה מס כסף ומס זהב
מאת כל עם הארץ ויתן אל פרעה נכו׃ 27 ויעל יואש בן יאשיהו תחת
אביו אמון מלך בן עשרים ושנתים מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת
עדיה מן בצקת׃ 28 ויעשה הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃
29 בימיו עלה פרעה נכו מלך מצרים על מלך אשור אל נהר פרת
ויסע המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו׃ 30 וישבו
עבדיו מת מרכבת מגדו ויבאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו
ויקח עם הארץ את יואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו תחת אביו
בירושלם׃ 31 בן עשרים שנה מלך יואחז בהמלכו ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיה מלבנה׃ 32 ויעשה הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבתיו׃ 33 ויסר אתו פרעה נכו בחמת בארץ חמת בהמלכו
בירושלם ויענש את הארץ מאת כסף וכתם זהב׃ 34 וימליך פרעה נכו
את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ואת שמו הפך יהויקים
ואת יואחז לקח ויבא מצרים וימת שם׃ 35 והכסף והזהב נתן יהויקים
לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש איש
הערכו גבה הארץ לתת לפרעה נכו׃ 36 בן עשרים שנה מלך יהויקים
בהמלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה
מרומה׃ 37 ויעשה הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

ⲁⲩⲉ ⲁϥⲉⲓ ⲥⲟ ⲙⲛⲅⲭⲩⲓ ⲓⲁⲩⲭⲓ ⲛⲁϩⲇ ⲭⲉ ⲙⲛϣⲓ ⲩⲟⲙⲥ ⲩⲓⲛⲉⲛⲉ ⲁⲟϩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅⲩ
ⲓⲩⲓⲛ ⲥⲉ ϩⲱ ⲁⲱⲉ ⲩⲥⲙ ⲩⲛⲙⲛⲥ ⲓⲛⲛ ⲉⲛ ⲩⲉⲙⲩⲩ 25 :ⲓⲩⲓⲛ ⲭⲛϩ ⲩⲓⲩⲓ ⲩⲛⲛⲣⲥⲏ ⲉⲣⲙ
ⲉⲥ ⲩⲉ 26 :ⲩⲓⲙⲩⲩ ⲙⲣ ⲉⲥ ⲩⲛⲁⲏⲉⲩ ⲓⲱⲙ ⲭⲁⲩⲭ ⲥⲩⲩ ⲩⲇⲉⲙ ⲥⲩϩⲩ ⲩⲱⲛⲩ ⲥⲩϩⲩ ⲩϩϩⲥ ⲥⲩϩ
ⲩⲓⲛⲟⲩⲓ ⲁⲱⲉ ⲙⲛⲓⲟⲩⲓ ⲥⲩ ⲥⲟ ⲓⲇⲩⲓⲛϩ ⲩⲛⲉ ⲓⲁⲏ ⲁⲱⲉ ⲥⲩⲇⲛⲓ ⲩⲛⲉ ⲩⲩⲁⲏⲙ ⲓⲩⲓⲛ ϩⲱ
ⲥⲉⲁⲱⲛ ⲭⲉ ⲛⲭⲁⲓⲓⲉ ⲁⲱⲉⲩ ⲛⲩⲛ ⲥⲟⲙ ⲁⲛⲓⲉⲉ ⲓⲇⲩⲓⲛ ⲭⲉ ⲙⲛ ⲓⲩⲓⲛ ⲁⲙⲉⲛⲩ 27 :ⲓⲱⲩⲙ
ⲓⲛⲓⲛ ⲛⲭⲁⲙⲉ ⲁⲱⲉ ⲭⲛϩⲓ ⲭⲉⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛ ⲭⲉ ⲛⲭⲁⲏϩ ⲁⲱⲉ ⲭⲉⲓⲉ ⲁⲛⲟⲓ ⲭⲉ ⲛⲭⲓⲉⲙⲩⲩ
ⲛⲁϩⲇ ⲁϥⲓ ⲥⲟ ⲙⲛϩⲩⲭⲩ ⲙⲓ ⲉⲥⲓ ⲓⲱⲟ ⲁⲱⲉ ⲥⲩⲩ ⲩⲓⲛⲉⲛⲉ ⲛⲁϩⲇ ⲁⲭⲛⲩ 28 :ⲙⲱ ⲓⲙⲱ
ⲁⲓⲩ ⲥⲟ ⲁⲩⲱⲉ ⲩⲥⲙ ⲥⲟ ⲙⲛⲁϩⲙ ⲩⲥⲙ ⲓⲩⲩ ⲓⲟⲁϥ ⲓⲥⲟ ⲩⲛⲙⲛϩ 29 :ⲓⲇⲩⲓⲛ ⲛⲩⲥⲙⲥ ⲙⲛⲙⲛⲓⲓ
ⲩⲓϩⲩⲁⲛⲩ 30 :ⲩⲭⲉ ⲩⲭⲉⲁⲩ ⲩⲇⲛⲙϩ ⲩⲓⲭⲓⲙⲛⲩ ⲩⲭⲉⲁⲫⲥ ⲩⲓⲛⲉⲛⲉ ⲩⲥⲙⲓ ⲩⲥⲛⲩ ⲭⲁϥ
ⲭⲉ ϩⲱⲁⲉⲓ ⲙⲟ ⲓⲩⲫⲛⲩ ⲩⲭⲁϩⲫϩ ⲩⲓⲁϩⲫⲛⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛ ⲩⲓⲁⲉϩⲛⲩ ⲩⲇⲛⲙⲙ ⲭⲙ ⲩⲛⲇϩⲟ
ⲙⲛⲁⲱⲟ ⲩϩ 31 :ⲩⲛϩⲉ ⲭⲓⲉⲭ ⲩⲭⲉ ⲩⲩⲛⲥⲙⲛⲩ ⲩⲭⲉ ⲩⲓⲱⲙⲙⲛⲩ ⲩⲓⲛⲉⲛⲉ ⲩϩ ⲓⲓⲉⲉⲩⲓⲛⲓⲛ
ⲭϩ ⲥⲫⲩⲙⲓ ⲩⲙⲉ ⲙⲱⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅϩ ⲩⲥⲙ ⲙⲛⲱⲇⲓ ⲓⲱⲥⲱⲩ ⲩⲩⲥⲙϩ ⲓⲓⲉⲉⲩⲓⲛⲓⲛ ⲓⲩⲙ ⲱⲥⲱⲩ
ⲩⲓⲁⲓⲓⲉⲉⲛⲩ 33 :ⲩⲛⲭϩⲉ ⲩⲱⲟ ⲁⲱⲉ ⲥⲩⲩ ⲓⲩⲓⲛⲓⲛ ⲓⲩⲛⲟϩ ⲟⲁⲓ ⲱⲟⲛⲩ 32 :ⲓⲩϩⲥⲙ ⲩⲓⲛⲙⲁⲛⲓ
ⲇⲓⲩ ⲁⲩⲩ ⲓⲉⲙ ϩⲱⲁⲉⲓ ⲥⲟ ⲱⲩⲟ ⲩⲭⲛⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅϩ ⲩⲥⲙϩ ⲭⲙⲓⲓ ϩⲱⲁⲉϩ ⲓⲥϩⲁϩ ⲓⲁⲩ ⲓⲟⲁϥ
ⲩⲛϩⲉ ⲩⲓⲛⲉⲛⲉ ⲭⲓⲉⲭ ⲩⲓⲛⲉⲛⲉ ⲩϩ ⲙⲛⲫⲛⲥⲉ ⲭⲉ ⲓⲁⲩ ⲓⲟⲁϥ ⲩⲥⲙⲛⲩ 34 :ϩⲓⲓ ⲁⲩⲩⲩ
ⲇⲓⲩⲁⲩ 35 :ⲙⲱ ⲭⲙⲛⲩ ⲙⲛⲁϩⲙ ⲉϩϩⲛⲩ ⲓⲫⲥ ⲓⲓⲉⲉⲩⲓⲛⲓⲛ ⲭⲉⲩ ⲙⲛⲫⲛⲩⲓⲛ ⲩⲙⲱ ⲭⲉ ϩⲓⲓⲛⲩ
ⲱⲛⲉ ⲓⲟⲁϥ ⲛϥ ⲥⲟ ⲇⲓⲩⲁ ⲭⲉ ⲭⲭⲥ ϩⲱⲁⲉⲓ ⲭⲉ ⲩⲛⲁⲟⲓ ⲩⲉ ⲓⲟⲁϥⲥ ⲙⲛⲫⲛⲩⲓⲛ ⲩⲭⲩ ϩⲓⲓⲛⲓⲓ
ⲙⲛⲁⲱⲟ ⲩϩ 36 :ⲓⲩⲩ ⲓⲟⲁϥⲥ ⲭⲭⲥ ϩⲱⲁⲉⲓ ⲙⲟ ⲭⲉ ϩⲓⲓⲛ ⲭⲉⲩ ⲇⲓⲩⲁ ⲭⲉ ⲱⲛⲩ ⲩⲩⲁⲟⲩ
ⲭϩ ⲓⲇⲛⲅⲓ ⲩⲙⲉ ⲙⲱⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅϩ ⲩⲥⲙ ⲓⲩⲱ ⲓⲁⲁⲟⲩ ⲙⲛⲫⲛⲩⲓⲛ ⲓⲩⲱ ⲱⲙⲓⲩ
ⲛⲱⲩⲉ ⲥⲩ ⲱⲛⲉ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅϩ ⲩⲥⲙ ⲓⲩⲱ ⲓⲁⲁⲟⲩ ⲩⲥ ⲓⲁⲛⲅⲩⲇⲩⲅⲩ ⲓⲁⲥⲟ ⲩⲛⲙⲛⲅϩ 1
ⲭⲉⲩ ⲅⲉⲩⲙ ⲛⲇⲩⲇⲁ ⲭⲉⲩ ⲙⲁⲉ ⲛⲇⲩⲇⲁ ⲭⲉⲩ ⲙⲛⲇⲱⲩ ⲛⲇⲩⲇⲁ ⲭⲉ ⲩϩ ⲓⲩⲓⲛⲓⲛ ⲓⲙⲥⲱⲩⲁⲛ 2 :ⲩϩ
ⲩⲛⲇϩⲟ ⲇⲛϩ ⲁϩⲇ ⲁⲱⲉ ⲓⲩⲓⲛⲓⲛ ⲁϩⲇⲩ ⲩⲇⲛϩⲅⲁⲥ ⲓⲇⲩⲓⲛⲓⲛϩ ⲙⲓⲥⲱⲩⲁⲛ ⲩⲩⲙⲟ ⲛⲛϩ ⲛⲇⲩⲇⲁ
ⲥⲩⲩ ⲓⲱⲩⲙ ⲭⲉⲫⲓϩ ⲩⲛⲛⲟ ⲥⲟⲙ ⲁⲛⲉⲓⲁ ⲓⲇⲩⲓⲛⲓⲛϩ ⲓⲭⲛⲓⲓ ⲓⲩⲓⲛⲓ ⲛⲟ ⲥⲟ ⲩⲉ 3 :ⲙⲛⲉⲉⲛⲅⲩⲓⲓ
ⲓⲩⲓⲛⲓ ⲓⲅⲉ ⲉⲥⲩ ⲛⲫⲩ ⲙⲇ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅ ⲭⲉ ⲉⲥⲙⲛⲩ ⲩⲟⲱ ⲁⲱⲉ ⲛⲫⲩⲓ ⲙⲇ ⲙⲛⲩ 4 :ⲓⲱⲟ ⲁⲱⲉ
ⲛⲁϩⲇ ⲁϥⲓ ⲥⲟ ⲙⲛϩⲩⲭⲩ ⲙⲓ ⲉⲥⲓ ⲓⲱⲟ ⲁⲱⲉ ⲥⲩⲩ ⲙⲛⲫⲛⲩⲓⲛⲓⲛ ⲛⲁϩⲇ ⲁⲭⲛⲩ 5 :ⲓⲃⲥⲓⲥ
ⲩⲩϩ ⲩⲛⲩⲛⲩⲓⲛⲓⲛ ⲩⲥⲙⲛⲩ ⲩⲛⲭϩⲉ ⲙⲟ ⲙⲛⲫⲛⲩⲓⲛⲓⲛ ϩⲩⲱⲛⲩ 6 :ⲓⲇⲩⲓⲛⲓ ⲛⲩⲥⲙⲥ ⲙⲛⲙⲛⲅⲓⲓ
ⲙⲛⲁϩⲙ ⲥⲓⲩⲙ ⲥϩϩ ⲩⲥⲙ ⲓⲓⲫⲥ ⲛⲛ ⲩⲩϩⲁⲙ ⲭⲁϩⲥ ⲙⲛⲁϩⲙ ⲩⲥⲙ ⲇⲩⲟ ⲛⲛⲓⲛ 7 :ⲩⲛⲭⲓⲓⲭ
ⲩⲩⲥⲙϩ ⲩⲛⲩⲛⲩⲓⲛⲓⲛ ⲓⲩⲱ ⲓⲁⲱⲟ ⲓⲩⲙⲱ ⲩϩ 8 :ⲙⲛⲁϩⲙ ⲩⲥⲙⲥ ⲓⲭⲛⲓⲓ ⲁⲱⲉ ⲥⲩ ⲭⲁϥ ⲁⲓⲩ ⲇⲟ
ⲟⲁⲓ ⲱⲟⲛⲩ 9 :ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲙ ⲩⲭⲩⲥⲅ ⲭϩ ⲇⲭⲱⲓⲩ ⲩⲙⲉ ⲙⲱⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅϩ ⲩⲥⲙ ⲙⲛⲱⲇⲓ ⲓⲱⲥⲱⲩ
ⲥϩϩ ⲩⲥⲙ ⲁϩⲇⲩⲇⲩⲓⲩ ⲛⲇϩⲟ ⲓⲥⲟ ⲇⲛⲓⲓⲓ ⲭⲟϩ 10 :ⲩⲛϩⲉ ⲓⲱⲟ ⲁⲱⲉ ⲥⲩⲩ ⲓⲩⲓⲓⲓ ⲓⲩⲛⲟϩ
ⲩⲛⲇϩⲟⲩ ⲁⲛⲟⲓ ⲥⲟ ⲥϩϩ ⲩⲥⲙ ⲁϩⲇⲩⲇⲩⲓⲩⲓ ⲇϩⲛⲩ 11 :ⲁⲩⲓⲙϩ ⲁⲛⲟⲓ ⲇϩⲭⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛ
ⲩⲛⲇϩⲟⲩ ⲩⲙⲇⲩ ⲇⲩⲓ ⲥϩϩ ⲩⲥⲙ ⲥⲟ ⲓⲇⲩⲓⲛ ⲩⲥⲙ ⲩⲛⲩⲛⲩⲓⲛⲓⲛ ⲇϩⲛⲩ 12 :ⲓⲛⲥⲟ ⲙⲛⲁϩ
ⲥⲩ ⲭⲉ ⲙⲱⲙ ⲇϩⲩⲛⲩ 13 :ⲩⲩⲥⲙⲥ ⲓⲩⲙⲱ ⲭⲩⲱϩ ⲥϩϩ ⲩⲥⲙ ⲩⲭⲉ ⲓⲫⲥⲛⲩ ⲩⲛⲉⲛⲁⲛⲩ ⲩⲛⲁⲱⲩ
ⲓⲙⲥⲱ ⲓⲱⲟ ⲁⲱⲉ ϩⲓⲓⲛ ⲛⲥⲩ ⲥⲩ ⲭⲉ ϩⲩϩⲫⲛⲩ ⲩⲥⲙⲓ ⲭⲛϩ ⲭⲩⲁϩⲩⲇⲩ ⲓⲩⲓⲛⲓ ⲭⲛϩ ⲭⲩⲁϩⲩⲇ
ⲥⲩ ⲭⲉⲩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅ ⲥⲩ ⲭⲉ ⲓⲥⲛⲅⲓⲩ 14 :ⲓⲩⲓⲛⲓ ⲁϩⲇ ⲁⲱⲉⲩ ⲓⲩⲓⲛⲓ ⲥⲩⲛⲓⲛϩ ⲥⲉⲁⲱⲛ ⲩⲥⲙ
ⲁⲉⲱⲩ ⲉⲥ ⲁⲛⲉⲙⲓⲩ ⲱⲁⲃⲓ ⲥⲩⲩ ⲓⲥⲩⲛ ⲙⲛⲛⲥⲉ ⲓⲁⲟⲟ ⲛⲁⲩϩⲛ ⲥⲩ ⲭⲉⲩ ⲙⲛⲁⲱⲓ
ⲩⲥⲙⲓ ⲛⲱⲩ ⲭⲉⲩ ⲩⲥⲙⲓ ⲙⲉ ⲭⲉⲩ ⲓⲥϩϩ ⲩⲛⲩⲛⲩⲓⲛⲓⲛ ⲭⲉ ⲥⲛⲅⲩ 15 :ϩⲱⲁⲉⲓ ⲙⲟ ⲭⲥⲁ ⲭⲥⲩⲓ
ⲛⲱⲩⲉ ⲥⲩ ⲭⲉⲩ 16 :ⲓⲥϩϩ ⲙⲥⲱⲩⲁⲛⲅⲙ ⲓⲥⲩⲛ ⲩⲛⲥⲩⲓ ϩⲱⲁⲉⲓ ⲛⲥⲩⲉ ⲭⲉⲩ ⲩⲛⲛⲛⲁⲛ ⲭⲉⲩ

2 Melekim 25

1 ᏗᏂᏍᏓᏩᏛᏁ ᏧᏬ ᏙᏁᏅ ᏄᏩᏙᏍᏗᏬᏙᏍᏗ ᏙᏁᏅᏍᏗᏍᏗᏍᏗ

𐤀𐤓𐤔 𐤋𐤀𐤋𐤄 𐤔𐤋𐤌𐤄 𐤁𐤀𐤓𐤆 𐤁𐤄𐤋𐤋𐤄𐤌 𐤀𐤌𐤓𐤉𐤌 𐤀𐤌𐤓𐤉𐤌:
𐤀𐤋𐤄 𐤌𐤋𐤋 𐤁𐤀𐤓𐤆 𐤁𐤄𐤋𐤋𐤄𐤌 𐤀𐤌𐤓𐤉𐤌 𐤀𐤌𐤓𐤉𐤌:
𐤀𐤋𐤋𐤄 𐤌𐤋𐤋 𐤁𐤀𐤓𐤆 𐤁𐤄𐤋𐤋𐤄𐤌 𐤀𐤌𐤓𐤉𐤌 𐤀𐤌𐤓𐤉𐤌 [30]
𐤀𐤌𐤌 𐤉𐤁 𐤄𐤍𐤉 𐤃𐤋𐤌𐤀 𐤀𐤉𐤄𐤄𐤀𐤄𐤉 𐤉𐤀𐤄𐤄𐤉 𐤀𐤌𐤁𐤉 𐤉𐤀𐤁𐤉 𐤀𐤌𐤁𐤉
𐤋𐤄𐤉 𐤀𐤌 𐤀𐤍𐤉 𐤉𐤀𐤌𐤉 [29] 𐤁𐤁𐤁𐤁: 𐤉𐤀𐤌 𐤄𐤌𐤀 𐤌𐤋𐤉𐤁𐤌𐤄 𐤀𐤄𐤉 𐤁𐤌 𐤉𐤄𐤄𐤉 𐤀𐤌 𐤉𐤉𐤁𐤉 𐤀𐤌𐤉𐤄
𐤄𐤃𐤋𐤉 [28] 𐤀𐤁𐤉: 𐤀𐤁𐤉 𐤀𐤋𐤃𐤌 𐤄𐤃𐤉𐤋𐤋𐤄𐤌 𐤉𐤋𐤉𐤋𐤄𐤌 𐤄𐤄 𐤀𐤌 𐤉𐤉𐤁𐤌 𐤀𐤉𐤌𐤃 𐤁𐤁𐤁 𐤉𐤁𐤌 𐤉𐤃𐤄𐤌
𐤁𐤀𐤌 𐤀𐤌 𐤀𐤍𐤌𐤉 [27] 𐤁𐤁𐤁𐤁: 𐤌𐤋𐤄𐤌 𐤄𐤌𐤀 𐤌𐤋𐤉𐤁𐤌𐤄 𐤄𐤃𐤋𐤉 𐤌𐤋𐤁𐤄𐤌 𐤄𐤃𐤋𐤉 𐤌𐤋𐤁𐤄𐤌
𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤃𐤌𐤉 𐤌𐤋𐤌𐤁𐤃 𐤋𐤄𐤋𐤉 𐤋𐤉𐤋𐤌 𐤄𐤄𐤉 𐤋𐤉 𐤌𐤋𐤄𐤌 𐤉𐤄𐤃𐤋𐤉 𐤌𐤋𐤁𐤋𐤄𐤄
𐤁𐤄𐤌𐤉 𐤁𐤀𐤉 𐤉𐤉𐤌 𐤌𐤉𐤋 𐤁𐤀𐤉 𐤉𐤌𐤉 𐤀𐤌 𐤉𐤉𐤋𐤉 𐤉𐤀 𐤉𐤉𐤋𐤉 𐤉𐤄𐤋𐤋𐤄𐤌 𐤀𐤌𐤌 𐤉𐤁 𐤄𐤉𐤀𐤉 𐤃𐤋𐤌𐤀 𐤀𐤄𐤄𐤀𐤄𐤉 𐤉𐤀𐤄𐤄𐤉 [26]
𐤄𐤄𐤌𐤉 𐤁𐤉𐤃𐤄 𐤃𐤀𐤉 𐤉𐤉𐤌𐤉 𐤌𐤉𐤄 𐤁𐤉 𐤉𐤌𐤉𐤋𐤉 𐤉𐤀𐤄𐤄 𐤄𐤌𐤄 𐤌𐤋𐤃𐤄𐤉𐤄 𐤀𐤄𐤉 𐤀𐤌𐤌𐤋𐤄𐤄 𐤀𐤄𐤉 𐤀𐤌𐤌𐤋𐤄𐤄